

BOGAMELDELSE

Sorg.

Den dybeste ære glæden kan få.

ved tidligere underviser på Danmarks Sygeplejerskehøjskole og stud teol. Vibeke Frimodt

Lise Trap mistede i 2007 pludselig sin søn på 20 år. Bogens udgangspunkt er den store sorg det er at miste et barn. Lise Trap har 21 års erfaring som præst i Folkekirken.

Bogens fokus er, hvordan det er at leve videre, når der mangler et barn i familien. Mest af alt handler bogen om, hvad man i den situation kan ønske sig, og måske især ikke ønske sig fra omverdenen – velvidende at det ikke altid er let.

Lise Trap fortæller om, at hun som præst har været i kontakt med mange mennesker der har mistet. Flere gange har hun som præst stået i den situation at skulle begrave et barn. Hver gang har det været forfærdeligt, og selvom Lise Trap har fået lov til at være sammen med mennesker i dyb sorg, og haft god kontakt til dem og delt nogle af deres inderste tanker og fortvivelse, er det noget andet at opleve det selv. Det har for hende understreget, at det at høre om og det selv at erfare her – ligesom når det gælder så meget andet – er to absolut forskellige ting.

Med megen psykologisk indsigt fortæller Lise Trap, hvor svært det kan være for omgivelserne at forstå, at hun ikke ønsker sig væk fra sorgen og dermed kærligheden til sin dreng. Og med mange gode indsigtsgivende eksempler kommer forfatteren ind på, hvor vigtigt det er at udvise omsorg overfor det mennesker der er i sorg – og hvor vigtigt det er at møde de efterladte uden forventninger! Det er dem, der ved, hvordan det er. Ikke dig.

Lise Trap beskriver smukt, hvordan sorgen er den dybeste ære glæden kan få. Når man mister et barn, står man tilbage med en kærlighed, der aldrig forsvinder. I relation til det at miste et barn skildrer hun de forandringer, der følger med sorgen. Det er bl.a. temaer som sårbarhed, ensomhed, den usynlige smerte, trøst og håb. Tidligere brugte man at dele sorgen op i fire faser, en opdeling som i dag kendt af mange og forladt af lige så mange. Chokfasen, reaktionsfasen, bearbejdningsfasen, og nyorienteringsfasen. Det var faser, som mange sørgende ifølge teorien i mere eller mindre udtalt grad ville komme igennem. Det er en klassisk forståelse af sorg, der

bygger på en fase- og opgavetænkning, hvor sorgen følger et bestemt mønster. Lise Trap argumenterer for, at den faseorienterede tankegang kan være en hjælp til at se, at der er en vej ud af det helvede den sørgende oplever. I dag er man gået væk fra den skematiske opdeling af sorg. I forhold til den nye forståelse af sorg beskriver Lise Torp kort den nyeste teori om sorg, Tospors – modellen, som indeholder et tabsorienteret og et genopbygningsorienteret spor. Det centrale i modellen er, at den sørgende går ad begge spor, hvilket betyder, at den sørgende både kan rumme fortvivlelse og sorg og glæde sig over nogle muligheder i livet. Lise Trap giver flere gode eksempler på sine bestræbelser, at sorgen og glæden kan følges ad i et forandret liv. Her følger sorgen ikke et fastlagt og bestemt mønster.

Lise Traps bog er en klog og vis skildring af, hvordan den sørgende har det, og den er fri for formaninger om, hvordan han eller hun bør have det. Det er en bog, der rummer et nuanceret syn på, at sorg ikke kan gradbøjes og den fortæller, hvor vigtigt det er at de mennesker, den sørgende har om sig udviser nænsomhed.

Bogen kan varmt anbefales, den er relevant for pleje og omsorgspersonale og er et godt supplement til den litteratur om sorg, der allerede findes på området.

Lise Trap

Sorg. Den dybeste ære glæden kan få.

Forlaget Alfa 2010

100 sider – 148 kr.

ISBN: 978-87-91191-82-4.

Vibeke Frimodt.